ΜΕΜ104 Γλώσσα Προγραμματισμού Ι

Μιχάλης Πλεξουσάκης 19 Οκτωβρίου 2020

Μαθηματικά και Εφαρμοσμένα Μαθηματικά

Περιεχόμενα

- 1. Επανάληψη while
- 2. Η επανάληψη **for**

Ο μηχανισμός επανάληψης while της Python είναι:

```
while συνθήκη:
εντολές
```

Για παράδειγμα, ο ακόλουθος κώδικας Python υπολογίζει το άθροισμα των αριθμών από το 1 ως το *N*:

```
N = 25
k, s = 1, 0
while k <= N:
    s = s + k
    k = k + 1
print('sum =', s)</pre>
```

Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε την εντολή while για να εκτελέσουμε κάποιες εντολές έναν συγκεκριμένο αριθμό φορών, όπως για παράδειγμα, να διαβάσουμε δεδομένα:

```
i = 0  # counter
while i < 10:
    x = int(input('Enter an integer: '))
    if x <= 0:
        print('The number is non-positive')
    else:
        print('The number is positive')
    i = i + 1
print('Done!')</pre>
```

Μπορούμε ακόμα να τερματίσουμε την επανάληψη πρόωρα, χρησιμοποιώντας την εντολή break, όπως στο παρακάτω παράδειγμα

```
s = 'This is a rather long string'
i = 0
while i < len(s):
    if s[i] == 'o':
        print('The letter o is in position', i)
        break
    i = i + 1
if i == len(s):
    print('There is no o in the word', s)</pre>
```

```
H εντολή break είναι χρήσιμη για να διαφύγουμε από τις
λεγόμενες ατέρμονες επαναλήψεις, όπως αυτή που ακολουθεί:
while True:
    x = int(input('Pick a number between 1 and 10: '))
    if x >= 1 and x <= 10:
        break
print('You chose the number', x)</pre>
```

Μπορούμε να παραλείψουμε, προσωρινά, τις εντολές της επανάληψης με την εντολή **continue**:

```
iter = 0
s = 0
while iter < 10:
    x = int(input('Enter a positive integer: '))
    if x \le 0:
        continue
    S = S + X
    iter = iter + 1
print('The sum is', s)
```

Πρόβλημα: Βρείτε τη μικρότερη δύναμη του 2 που είναι μεγαλύτερη ή ίση από έναν πραγματικό αριθμό x.

Για παράδειγμα, αν x=1000, η μικρότερη δύναμη του 2 που είναι μεγαλύτερη ή ίση του x είναι η $2^{10}=1024$.

```
x = float(input('Enter a real number: '))
p = 1
while p < x:
    p = p * 2
print('Smallest power of two >=', x, 'is', p)
```

Άσκηση: Βρείτε τη μεγαλύτερη δύναμη του 2 που είναι μικρότερη ή ίση από έναν ακέραιο $n \geq 1$.

Σημαντικό: η εντολή ανάθεσης x += y είναι ισοδύναμη με την εντολή x = x + y.

Έτσι, μπορούμε να γράψουμε **x** += **1** για να αυξήσουμε την τιμή της μεταβλητής **x** κατά μια μονάδα. Ανάλογα ισχύουν για τις εντολές ανάθεσης

$$x -= y$$
, $x *= y$, $x /= y$, $x //= y$ KQL $x **= y$.

Προσοχή: αν η τιμή της μεταβλητής x είναι δύο και η τιμή της μεταβλητής y είναι τρία τότε, μετά την εντολή x *= y + 1 η τιμή της μεταβλητής x θα είναι 8.

Το πρόγραμμα Python που ακολουθεί, εξετάζει αν ο ακέραιος που δίνεται ως είσοδος είναι κύβος κάποιου αριθμού:

```
num = int( input('Enter an integer: ') )
ans = 0
while ans**3 < abs(num):
    ans += 1
if ans**3 != abs(num):
    print(num, 'is not a perfect cube')
else:
    if num < 0:
        ans = -ans
    print('Cube root of', num, 'is', ans)
```

Το παρακάτω πρόγραμμα προσεγγίζει τον αριθμό $\sqrt{2}$ χρησιμοποιώντας τη μέθοδο της διχοτόμισης:

```
x = 2; eps = 1.0e-3
low = 1; high = 2;
mid = (low + high) / 2
while abs(x - mid**2) > eps:
    print('low =', low, 'high =', high, 'Approximation =', mid)
    if mid**2 < x:
       low = mid
    else:
       high = mid
    mid = (low + high) / 2
print('The square root of 2 is approximately', mid)
```

Παρατήρηση: Αν a είναι θετικός πραγματικός αριθμός και x είναι μια προσέγγιση του αριθμού \sqrt{a} τότε, ο αριθμός $\frac{1}{2}\left(x+\frac{a}{x}\right)$ είναι μια καλύτερη προσέγγισή του.

Αυτό το γεγόνός, το οποίο σήμερα μπορούμε εύκολα να δικαιολογήσουμε, ήταν γνωστό στον Ήρωνα της Αλεξάνδρειας (10-70 μ.Χ.) και πιθανώς πολύ νωρίτερα.

Για παράδειγμα, αν a=2 και χρησιμοποιήσουμε x=1 ως αρχική προσέγγιση του αριθμού $\sqrt{2}$, τότε έχουμε y=1.5. Αν τώρα θέσουμε x=1.5 υπολογίζουμε $y=\frac{17}{12}\approx 1.41666$, μια προσέγγιση με σφάλμα μόνο 0.0025.

Αν τώρα $x=\frac{17}{12}$ έχουμε $y=\frac{577}{408}=1.414215686$, μια προσέγγιση του $\sqrt{2}$ με πέντε σωστά δεκαδικά ψηφία!

Η μέθοδος για την προσέγγιση της τετραγωνικής ρίζας του *α* που προκύπτει είναι μια επαναληπτική διαδικασία η οποία τερματίζει όταν η προσέγγιση είναι, για τις ανάγκες μας, αρκετά καλή:

$$x \leftarrow$$
 αρχική προσέγγιση του a όσο το x δεν είναι αρκετά καλή προσέγγιση $y \leftarrow \frac{1}{2}\left(x+\frac{a}{x}\right)$ $x \leftarrow y$

Η υλοποίηση σε Python είναι εύκολη με την εντολή επανάληψης while.

```
Ο κώδικας παρακάτω υπολογίζει μια προσέγγιση x της \sqrt{2}
τέτοια ώστε |x^2 - 2| < 10^{-5}
a = 2
x = 1; k = 0 # First approximation and loop counter
while abs(x*x - a) > 1.0e-5:
    x = 0.5*(x + a/x)
    k += 1
print('Iterations =', k)
print('The square root of', a, 'is ~', x)
Αν εκτελέσουμε αυτό τον κώδικα παίρνουμε
Iterations = 3
The square root of 2 is ~ 1.4142156862745097
```

Για τη σάρωση μιας ακολουθίας ακεραίων, όπως σε όλα τα προηγούμενα παραδείγματα, η Python παρέχει τον μηχανισμό επανάληψης **for**, η γενική μορφή του οποίου είναι:

for μεταβλητή in ακολουθία: εντολές

Η μεταβλητή συνδέεται διαδοχικά με κάθε μία τιμή από την ακολουθία και εκτελείται το τμήμα κώδικα στο σώμα της **for**.

Η διαδικασία επαναλαμβάνεται μέχρι να εξαντληθούν τα στοιχεία της ακολουθίας, ή να εκτελεστεί μια εντολή **break** στο σώμα της **for**.

Η ακολουθία δημιουργείται, συνήθως, με τη συνάρτηση range η οποία επιστρέφει μια αριθμητική πρόοδο.

Η συνάρτηση range δέχεται τρία ακέραια ορίσματα: start, stop και step και παράγει την αριθμητική πρόοδο:

start, start+step, start+2*step, ...

- Αν το step είναι θετικό, ο τελευταίος όρος της ακολουθίας είναι ο μεγαλύτερος ακέραιος start+i*step ο οποίος είναι μικρότερος από τον stop.
- Αν το step είναι αρνητικό, ο τελευταίος όρος της ακολουθίας είναι ο μικρότερος ακέραιος start+i*step ο οποίος είναι μεγαλύτερος από τον stop
- · Αν παραληφθεί το **start** νοείται ως 0. Αν παραληφθεί το **step** νοείται ως 1.

```
Για παράδειγμα, η συνάρτηση range(5, 20, 3) παράγει την
ακολουθία 5, 8, 11, 14, 17.
Όμοια, η συνάρτηση range(20, 5, -4) παράγει την
ακολουθία 20, 16, 12, 8.
Πράγματι, εκτελώντας το πρόγραμμα
for i in range(5, 20, 3):
    print(i)
παίρνουμε
5
8
11
14
17
```

Το πρόβλημα της εύρεσης της κυβικής ρίζας θα μπορούσε να γραφεί ως num = int(input('Enter an integer: ')) for ans in range(0, abs(num)+1): if ans**3 >= abs(num): break if ans**3 != abs(num): print(num, 'is not a perfect cube') else: if num < 0: ans = -ansprint('Cube root of', num, 'is', ans)

Η εντολή **for** μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί για την εύκολη προσπέλαση των χαρακτήρων μιας συμβολοσειράς:

```
s = 'programming'
print('The vowels in the word', s, 'are:')
for c in s:
    if c in 'aeiou':
        print(c)
```

Θα μπορούσαμε ακόμα να γράψουμε:

```
for i in range(len(s)):
    if s[i] in 'aeiou':
        print(s[i])
```

αλλά, πραγματικά, δεν υπάρχει <u>κανένας απολύτως λόγος</u> να χρησιμοποιήσουμε τον δείκτη θέσης...